

AZ IRAT ELEKTRONIKUS IRATOK
KÉSZÍTETT MÁSOLATA

T.

Pesti Központi Kerületi Bíróság útján,

az Alkotmánybíróság Ügyrendjének 71. § (4a) bekezdése alapján

Litresits Ü. I. Cégház útján

Ügyszám: 11.Bpk.50.666/2021

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott dr. Litresits András ügyvéd (Litresits Ügyvédi Iroda;

által a feljelentéshez már mellékelt ügyvédi meghatalmazás alapján képviselt [redacted] korábbi magánvádló, mint **indítványozó** az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CL. törvény 27. §-a alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a **25.Bpkf.6402/2022/3. számú végzésének** és a Pesti Központi Kerületi Bíróság 11.Bpk.50.666/2021/6. számú végzésének alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43. §-ának megfelelően azokat semmisítse meg.

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy (hivatalból) állapítsa meg, hogy a **Be. 784. § (1) bekezdése alaptörvény-ellenes**, mert az Alaptörvény XV. cikk (2) és XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésébe ütközik azzal, hogy az ügyéssel szemben a kötelező jogi képviselettel eljáró magánvádló részére megtiltja (kizárja) a felülvizsgálati indítvány benyújtását.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:**1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei**

a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése

A **2021. április 03.** napján feljelentést tettem [redacted] országgyűlési képviselőellen aljas indokból vagy célból, nagy nyilvánosság előtt elkövetett, jelentős érdeksérelmet okozó **rágalmazás** bűncselekményének elkövetése miatt.

PESTI KÖZPONTI KERÜLETI BÍRÓSÁG	
ERKEZTETŐ IRODA	
ÜGYSZÁM	
KEZDŐ DÁTUM	
ÉRKEZÉS MÓDJA: POSTÁN / E-MAILEN /	
GYÚJTOLÓ / SZEMÉLYESEN / FAXON	
ÉRK:	2022 -05- 3 0
PÉLDANY:	FELZET:
MELLEKLET:	FOZTUK:
ÜGYSZÁM:	
UTÓIRATON:	

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/ 01 3 9 9 - 0 / 2022
Érkezett:	2022 JÚN 14.
Példány:	Kezelőiroda:
Melléklet:	

a Fővárosi Törvényszék

A **Pesti Központi Kerületi Bíróság** 2022. január 26. napján kelt **11.Bpk.50.666/2021/6.** számú végzésével a büntetőeljárást **megszüntette**.

Az elsőfokú végzés ellen **2022. február 23.** napján fellebbezést nyújtottam be.

A **Fővárosi Törvényszék**, mint másodfokú bíróság a fellebbezést nem találta alaposnak, így a 2022. március 26. napján kelt **25.Bpkf.6402/2022/3.** számú végzésével az elsőfokú végzést **helybenhagyta**.

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

Tájékoztatom a t. Alkotmánybíróságot, hogy a bírói úton rendelkezésre álló valamennyi jogorvoslati lehetőséget **kimerítettem**.

A Fővárosi Törvényszék 2022. március 26. napján kelt 25.Bpkf.6402/2022/3. számú végzése ellen felülvizsgálatnak nincs helye, mivel a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (Be.) 784. § (1) bekezdése alapján „A magánvádló felülvizsgálati indítványt **nem** terjeszthet elő.”

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

A Fővárosi Törvényszék 2022. március 26. napján kelt 25.Bpkf.6402/2022/3. számú végzését **2022. március 30. napján vette át** az alulírott ügyvédi iroda nevében személyesen eljáró ügyvéd elektronikus kézbesítés alkalmával, ezért a jelen alkotmányjogi panasz előterjesztésére nyitva álló 60 napos törvényes határidő **2022. május 30.** napján (hétfőn) jár/na le.

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

A pertörténet során ismertetett elsőfokú- és másodfokú eljárásokban **magánvádlóként** vettem részt, ezért a jogaimat és érdekeimet azon eljárásokban is érvényesítettem **közvetlen érintettségem** miatt, melyet a nevezett eljárásokban előterjesztett beadványaim tartalmaznak (ld. 3090/2016. (V. 12.) AB határozat, Indokolás [14] bekezdése).

Az indítványozói jogosultságomat az **Abtv. 27. §**-ára alapítom, figyelemmel arra, hogy a jelen indítványommal érintett alaptörvény-ellenes bírói döntés az általam kezdeményezett eljárásban, alapvető jogaim, az Alaptörvényben biztosított jogaim sérelmeivel születtek.

e) Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

Az Alaptörvény **IX. cikke** alapján a véleménynyilvánítás szabadsága **elsőbbiséget élvez-e** a valótlán, a **XXVIII. cikk (2)** bekezdése (és a Be. 1. §-a) szerinti ártatlanság védelméhez és a **VI. cikk (1)** bekezdése szerinti jó hírnév védelméhez képest?

Lehet-e **jogi következmények és bizonyítékok nélkül** nagy nyilvánosság előtt, jó hírnevét és becsületét sértő módon választási csalás előkészítésével és tiltott kampányfinanszírozással vádolni valakit?

Ld. **3005/2018. (I. 22.) AB határozat** [40] bekezdése: „Az Alaptörvény II. cikkében rögzített emberi méltósághoz való jog büntetőjogi védelmének eszköze tehát elsősorban a becsületsértés, míg a **VI. cikk (1) bekezdésében foglalt jó hírnév büntetőjogi védelme** főleg a **rágalmazás törvényi tényállásán** keresztül valósul meg.”

Az emberi méltóság nem szerepel külön nevesített jogként az Egyezmény cikkei között, az **Európai Emberi Jogi Bírósága szerint azonban a jóhírnév védelme** levezethető az Egyezmény 8. cikkéből, amely a magánélethez és családi élethez való jogot védi, így a 8. cikk magában foglalja a jóhírnév védelmét is (ld. Axel Springer AG v Germany, Judgment of 7 February 2012, no. 39954/08, § 71.).

A Be. 784. § (1) bekezdése („A magánvádló felülvizsgálati indítványt nem terjeszthet elő.”) és az I. fokú és a jogerős végzés sérti az indítványozókat az Alaptörvény **XV. cikk (1) és (2)** bekezdését (megkülönböztetés tilalmát) és az Alaptörvény **XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésében** elismert (tisztességes jogorvoslati eljáráshoz fűződő) jogát, valamint az Alaptörvény 28. cikkében rögzített **józan észbe** ütközik, ezért az alaptörvény-ellenes.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

R) cikk

(2) Az Alaptörvény és a jogszabályok **mindenkire kötelezőek**.

VI. cikk (1) Mindenkinnek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és **jó hírnevét tiszteletben tartsák**. A véleménynyilvánítás szabadsága és a gyülekezési jog gyakorlása nem járhat mások magán- és családi életének, valamint otthonának sérelmével.

IX. cikk

(4) „A véleménynyilvánítás szabadságának a gyakorlása nem irányulhat mások emberi méltóságának a megsértésére.”

XV. cikk

(1) A törvény előtt **mindenki egyenlő**. Minden ember jogképes.

(2) Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek **bármely megkülönböztetés**, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy **egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja**.

XXVIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy **valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül** bírálja el.

(2) **Senki nem tekinthető bűnösnek mindaddig, amíg büntetőjogi felelősségét a bíróság jogerős határozata nem állapította meg.**

(7) **Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen** az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

28. cikk

A bíróságok a jogalkalmazás során a **jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával** és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. A jogszabályok céljának megállapítása során elsősorban a jogszabály preambulát, illetve a jogszabály megalkotására vagy módosítására irányuló javaslat indokolását kell figyelembe venni. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

b) A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása

Abtv. 29. § Az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést **érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség**, vagy **alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés** esetén fogadja be.

Abtv. 52. § (1b) Az (1a) bekezdésben foglalt eseteken kívül a kérelem akkor határozott, ha egyértelműen megjelöli

b) az eljárás megindításának indokait, alkotmányjogi panasz esetén az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét,

7/2013. (III.1.) AB határozat

„[34] Ehhez képest az Alkotmánybíróság által vizsgált, az **Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rejlő indokolási kötelezettség alkotmányos követelménye** a bíróság döntési szabadságának abszolút korlátját jelenti, nevezetesen azt, hogy döntésének indokairól az eljárási törvényeknek megfelelően szükséges számot adnia. Az indokolási kötelezettség alkotmányjogi értelemben vett sérelme az eljárási szabály alaptörvény-ellenes alkalmazását jelenti. **A tisztességes eljárásból fakadó elvárás** tehát az eljárási szabályok Alaptörvénynek megfelelő

alkalmazása, ami a jogállami keretek között működő bíróságok feladata. Az eljárási törvény rendelkezéseire is figyelemmel, a tisztességes eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást mindenképpen megfogalmazza, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit **kellő alapossággal megvizsgálja**, és ennek értékeléséről **határozatában számot adjon**.

[38] 2. Az Alkotmánybíróság értelmezése szerint az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő jog azt a minimális tartalmi követelményt állítja az adóigazgatási eljárásban hozott határozatot felülvizsgáló bírói döntés indoklásával szemben, hogy az eljárási törvény rendelkezéseinek megfelelően az határozat törvényességét érintő lényeges kérdéseit **kellő mélységben** vizsgálja meg, és ennek **indokait döntésében részletesen** mutassa be."

3/2015. (II. 2.) AB határozat

„[21] ...Az alapjog-korlátozásnak ez a tesztje mindenekelőtt a jogalkotót kötelezi, ugyanakkor hatáskörükhöz igazodva a jogalkalmazókkal szemben is alkotmányos követelményt fogalmaz meg. E követelményből - az **Alaptörvény 28. cikkére is tekintettel** - a bíróságoknak az a kötelezettsége adódik, hogy ha olyan jogszabályt értelmeznek, amely valamely alapjog gyakorlását korlátozza, akkor a jogszabály engedte értelmezési mozgástér keretein belül az érintett alapjog korlátozását kizárólag a **szükséges és arányos mértékű beavatkozás szintjére szorítsák**."

20/2017. (VII. 18.) AB határozat

[23] „A bírói függetlenségnek nem korlátozza, sokkal inkább biztosítéka a törvényeknek való alávetettség: a bírónak a határozatait a jogszabályok alapján kell meghoznia. Ha a törvénynek való alávetettségtől a bíróság eloldja magát, saját függetlenségének egyik tárgyi alapját vonja el. A **vonatkozó jogszabályokat be nem tartó bíróság lényegében visszaél saját függetlenségével, amely adott esetben ezen keresztül a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmét okozhatja**. Az a bírói ítélet, amely alapos ok nélkül hagyja figyelmen kívül a hatályos jogot, önkényes, fogalmilag nem lehet tisztességes, és nem fér össze a jogállamiság alapelveivel.”

Az elsőfokú végzés a **józan ész** követelményével **ellentétesen** fejtette ki, hogy (ld. 4. oldal [21]-[22] bekezdései):

„[21] A fentieket figyelembe véve a bíróság a feljelentésben foglaltakat az alábbiak szerint értékelte. **A feljelentő által a pénz elfogadására vonatkozó kijelentések önmagukban nem rögzítenek becsület csorbítására objektíve alkalmas, például bűncselekmény elkövetésére utaló kijelentéseket.** E körben csupán a feljelentett megállapításai szövegkontextusukban értékelve utalnak arra, hogy mindez a finanszírozás nem lehetett legális alapú. Ezek a feljelentetti közlések azonban éppen **nem a feljelentő, hanem** [REDACTED] illetve **más, meg nem nevezett személyek, vagy politikai szervezetek vonatkozásában**

hangzottak el. Önmagában a kampányra vonatkoztatott, magánszemélytől történő pénz átvétele – még ha valótlán is – nem alkalmas a rágalmazás törvényi tényállásának kimerítésére, mivel objektív értelemben vett becsület csorbítására alkalmasságot nem foglal magába.

[22] A feljelentett tehát **az idézett kijelentéssel** – se a tényállítás, se az értékítélet keretében – **nem fogalmazott meg a bűncselekmény tényállásba körében értékelhető módon becsület csorbítására objektíven alkalmas közlést.** Az, hogy a feljelentő a fenti kijelentést szubjektíve hogyan értelmezi, annak milyen mögöttes tartalmat tulajdonít, a kijelentésnek a társadalmi megítélésére gyakorolt hatását egyénileg hogyan értékeli, büntetőjogi szempontból relevanciával nem bír, ahogy egyéni sérelemérzete sem."

Már az elsőfokú végzés elleni fellebbezésemben előadtam, hogy **iratellenes** azon állítás, hogy „a **feljelentetti közlések** azonban éppen **nem a feljelentő, hanem** [REDACTED] illetve más, meg nem nevezett személyek, vagy politikai szervezetek **vonatkozásában hangzottak el**”, hiszen **név szerint is meg lettem jelölve** a valótlánul állított tiltott kampányfinanszírozás és a bűncselekményből származó pénzek elfogadása vonatkozásában:

„... [REDACTED] pénzt adott át [REDACTED] méghozzá a budapesti kampány finanszírozására. Akkor [REDACTED] még nem az MSZP társelnöke volt csak a budapesti szervezet elnöke és az országos elnökség tagja és a mai napig ezt az állításomat senki nem cáfolta meg.” továbbá

„...meg kell kérdezn [REDACTED] hogy hol van ez a pénz [REDACTED] tudja, mert ő volt az a személy, ak [REDACTED] találkozott és átvette ezt a pénzt, amit kampányfinanszírozásra fordítottak.”

Mégis, hogyan, milyen logika és milyen józan ész (ld. Alaptörvény 28. cikke) alapján juthatott el oda az elsőfokú bíróság, hogy [REDACTED] eljelentett csak „a kampányra vonatkoztatott, magánszemélytől történő pénz átvétel”-ről beszélt?

[REDACTED] feljelentett [REDACTED] állítólagos (jogerősen el nem bírált) **több milliárdos költségvetési csalásával hozta személyemet összefüggésbe**, azaz bűncselekmény elkövetésével vádolt meg alaptalanul.

A Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság **érdemben nem vizsgálta** az ügyet, kizárólag az elsőfokú bíróság döntésének vizsgálatát és annak helybenhagyását végezte el egy sablonos végzésében.

A másodfokú bíróság indokolásában **abszurd és jogellenes módon** akceptálta az elsőfokú bíróság álláspontját:

„[6] A feljelentő személyét közvetlenül érintő kijelentések kapcsán helyesen foglalt állást a kerületi bíróság abban a kérdésében, hogy azok közül melyeket kell tényállításnak tekinteni, és melyek azok, amelyek a feljelentett személy véleményét, értékítéletét közvetítették. A másodfokú bíróság **osztotta** a kerületi bíróság álláspontját abban, hogy **az eltitkolt pártfinanszírozásra és kampányt szabályozó törvények megsértésére vonatkozó kérdésre adott igenlő válasz nem tekinthető tényállításnak.**”

„[10] A másodfokú bíróság **osztotta** a kerületi bíróságnak azt az álláspontját, hogy adott szövegkörnyezetben belül a feljelentésben sérelmezett, trágár, obszcén, gyalázkodó kifejezéseket nem tartalmazó, és [REDACTED] **feljelentő által bűncselekmény elkövetését nem állító kijelentések objektív mércével mérve nem tekinthetők becsületsorbitásra alkalmasnak.**”

A bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség:

A **3381/2019. (XII. 19.) AB végzés [16]** bekezdése alapján („A büntetőeljáráshoz a sértett tehát csak akkor hivatkozhat alappal egy felmentő ítélet alaptörvény-ellenességére, ha a bíróság az eljárás során a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogát, vagy a jogorvoslathoz való jogát sértette, vagy ha a bíróság a döntést az alapjog alaptörvény-sértő értelmezésére alapozta.”) előadom, hogy az eljáró bíróságok az **R) cikk (2) bekezdése** alapján a bíróságokra is vonatkozó **VI. cikk (1) bekezdésében** rögzített jó hírnév tiszteletben tartását és a **IX. cikk (4) bekezdése** alapján Budai Gyula véleménynyilvánítás szabadságának korlátját jelentő emberi méltóságom megsértésének védelmét alaptörvény-ellenesen nem biztosították.

A Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság azzal, hogy **érdemben nem vizsgálta** az ügyet, kizárólag az elsőfokú bíróság döntésének vizsgálatát és annak formális helybenhagyását végezte el, azzal a **XXVIII. cikkbe**, azaz a **tisztességes eljárás alkotmányos követelményébe ütköző módon járt el.**

A **7/2013. (III.1.) AB határozat** indokolásának **[34]** bekezdése alapján az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rejlő indokolási kötelezettség alkotmányos követelménye a bíróság döntési szabadságának abszolút korlátját jelenti, a tisztességes eljárásból fakadó elvárás, a tisztességes eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben minimális elvárás, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alapossgálással megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon, továbbá a **[38]** bekezdése alapján az határozat törvényességét érintő lényeges kérdéseit kellő mélységben vizsgálja meg, és ennek indokait döntésében részletesen mutassa be.

Az Alkotmánybíróság a **3122/2014. (IV. 24.) AB határozatban** a következőket állapította meg: "[A]z Alaptörvény által védett véleménynyilvánítás köre a közhatalmat gyakorló személyekkel, valamint a közszereplő politikusokkal kapcsolatos vélemények esetében tágabb, mint más személyeknél, az emberi méltóságuknak az ő esetükben is van egy olyan lényegi, érinthetetlen

magja, melyet az esetleges kritikát megfogalmazó személyek is kötelesek tiszteletben tartani" (Indokolás [17] pontja).

Ezt követően az **Alaptörvény hetedik módosításával** 2018. június 29-i hatállyal az Alaptörvény VI. cikke is módosult, és e cikk (1) bekezdésében a korábbinál nagyobb hangsúllyal jelenik meg a magánélethez való jog védelme. E rendelkezés szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és **jó hírnevét tiszteletben tartsák**. E rendelkezés kimondja azt is, hogy a véleménynyilvánítás szabadsága nem járhat mások magán- és családi életének, valamint otthonának sérelmével.

A **7/2014. (III. 7.) AB határozat** azt erősítette meg, hogy a közszereplőkről mondott politikai véleménynek a közszereplői mivoltuk nem szabhat gátat, sőt, jobban kötelesek tűrni az őket írt kritikus véleményeket. Felhívta azonban a figyelmet, hogy *„a közéleti szereplők is igényelhetnek jogi védelmet a hamis tényállításokkal szemben.”*[62], valamint arra, hogy *„Míg vélemények esetében a hamisság bizonyítása értelmezhetetlen, addig a bizonyíthatóan hamis tények önmagukban nem állnak alkotmányos védelem alatt.”*[49]

A **3328/2017. (XII. 8.) AB határozat** indokolásának [85] bekezdése alapján *„A közügyekben történő védett véleménynyilvánítás körében a tény valóságtartalmának a tisztázása az Alkotmánybíróság álláspontja szerint továbbra is hangsúlyos kérdés marad. A tény valóságának a megállapítása valóságbizonyítás elrendelése útján történik. A régi Btk. 182. § (1) bekezdésének és a Btk. 229. § (1) bekezdésének egyező szövege szerint "nem büntethető az elkövető, ha a becsület csorbítására alkalmas tény valónak bizonyul", vagyis a büntetőeljárásban a terhelt a tény valóságtartalmának a bizonyításával eredményesen védekezhet. A valóságbizonyítás sikertelensége azonban a védett véleménynyilvánítás körében nem vezethet automatikusan az elkövető bűnösségének a kimondásához.”*

Jelen ügyben azonban egy országos nézettséggel rendelkező televíziós műsorban (HírTV) bűncselekmény elkövetésével rágalmazó mondatok valóságát azért nem kellett [REDACTED] mint valóság bizonyítani, mert az eddig eljáró bíróságok azzal, hogy a magánindítványom alapján indult büntetőeljárást megszüntették, a tisztességes eljáráshoz való jog egyéb részjogosítványainak a gyakorlását is lehetetlenné tették számomra. Ilyen módon pedig - a részjogosítványok korlátozása következtében - a tisztességes eljáráshoz való jogának a gyakorlása egészében vált lehetetlenné (ld. **3384/2018. (XII. 14.) AB határozat [76] bekezdése**).

A támadott végzések álláspontom szerint az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésében védett jó hírnevemet és a (4) bekezdésében védett emberi méltóságához való alapvető jogommal és az Alaptörvény 28. cikkében rögzített józan ésszel ellentétesek.

Álláspontom szerint ugyanúgy, ahogy az **1/2015. (I. 16.) AB határozat** indokolásának [45] bekezdése alapján az Alkotmánybíróságnak a fentiekre tekintettel meg kell állapítania, hogy a sérelmezett végzések alaptörvény-ellenesen terjesztették ki a véleménynyilvánítás szabadságát, mely révén a panaszosnak az emberi méltósága, és jó hírnévhez való joga szükségtelenül csorbult.

Az alábbi eseti döntésekre hivatkoztam a bírósági eljárásban:

BH 2009.5.135

I. A rágalmazás vétségének megvalósulásához szükséges tényállításon olyan - a sértett magatartását **egyedileg felismerhetően meghatározó** - nyilatkozatot, kijelentést kell érteni, amelynek tartalma valamely múltban megtörtént, vagy jelenben történő esemény, jelenség, állapot [Btk. 179. §].

II. A rágalmazás feltétele az is, hogy az elkövető által tett - **a becsület csorbítására alkalmas** - tényállítás (híresztelés) jogellenes legyen.

BH 2011.7.186

A közszereplővel kapcsolatban olyan **tényre utaló kifejezések** napilapban, olvasói levélben való közlése, amelyek - valóságuk esetén - alkalmasak a közszereplő ellen büntetőeljárás indítására, **túlmege a szabad véleménynyilvánítás alkotmányos szabadságán**, s nagy nyilvánosság előtt elkövetett rágalmazás bűncselekményének a megállapítására adhat alapot; a valóságbizonyításnak ez esetben is helye van [Btk. 179. § (1) bek., (2) bek. b) pont, 182. §].

BH 2015.323.

Annak a ténynek az állítása, hogy valaki egy **bűncselekmény elkövetésének „részese” volt, alkalmas a becsület csorbítására.**

EH 2017.05.B11

I. A rágalmazás és a becsületsértés jogi tárgya **egyaránt a becsület**. A két bűncselekmény elkövetési magatartásai azonban különbözőek. A rágalmazás tényállítással vagy tényre közvetlenül utaló kifejezés használatával, a becsületsértés pedig a becsület csorbítására alkalmas kifejezés használatával vagy egyéb ilyen cselekménnyel valósítható meg.

19/2018. számú büntető elvi határozat

A véleménynyilvánítás szabadsága **nem korlátlan**, és nem élveznek védelmet a gyalázkodó, bűncselekmény elkövetésére utaló, valótlan tartalmú tényállítások. Az olyan, **a közszereplő működésével kapcsolatos tényállítások, amelyek – valóságuk esetén – a közszereplő ellen büntető-, szabálysértési vagy fegyelmi eljárás megindításának alapjául szolgálhatnak, meghaladják a szabad véleménynyilvánítás alkotmányos határait, és alkalmasak a sértett jó hírének, becsületének megsértésére** [Btk. 226. § (1) bek.].

BH 2019.8.216

II. Általában alkalmas a becsület csorbítására az olyan tényállítás, híresztelés, amely valósága esetén büntető-, szabálysértési vagy fegyelmi eljárás megindításának alapjául szolgálhat a sértett ellen, vagy ha **a tényállítás a sértett társadalmi megbecsülésének elvesztését vagy emberi méltóságának sérelmét eredményezheti** [Btk. 226. §].

III. **A véleménynyilvánítás szabadsága nem terjed ki a becsületsértésre alkalmas valótlan tények közlésére.** A véleménynyilvánítás szabadsága csak a bírálat, jellemzés, nézet és kritika szabadságát foglalja magában, de az alkotmányos védelem nem vonatkozik a tények meghamisítására [36/1994. (VI. 24.) AB határozat].

Az **Alaptörvény** (4. módosítása alapján) a **IX. cikk (4)** bekezdésében azt rögzíti, hogy „A véleménynyilvánítás szabadságának a gyakorlása nem irányulhat mások emberi méltóságának a megsértésére.”

Idézet a **3322/2019. (XI. 26.) AB határozat** indokolásából:

„[2] 2. Az indítványra okot adó ügyben a Somogy Megyei Önkormányzat képviselője tett feljelentést amiatt, hogy az indítványozó a képviselő közösségi oldalán a feljelentőt egy kommentben "buzinak" nevezte.

[25] Ezzel szemben **ha a kifejezés önmagában információs értékkel bír**, és mindez a közügyek megvitatásával összefügg, akkor a közlést a szólásszabadság legmagasabb szintű védelme illeti meg (13/2014. (IV. 18.) AB határozat, Indokolás [39]). Ezekben az esetekben a sértő, erős kifejezések (**adott esetben a trágár kifejezések is**) a védelmi körbe tartoznak, a véleménynyilvánítás korlátját ez esetben csak az emberi méltóság érinthetetlen magva jelenti: **ha a kifejezés már az érintett személy emberi minőségét kérdőjelezi meg.** Azt, hogy **mely kifejezések kérdőjelezik meg az emberi minőséget, az eset kontextusában kell vizsgálni**; nem csupán a szavak nyelvtani jelentéséből kell kiindulni, hanem azt kell vizsgálat alá vonni, hogy objektív mérlegelés szerint **mennyire érintette a közlés a sértett személyi, társadalmi helyzetét.**”

Álláspontom szerint az Alaptörvény **IX. cikke** alapján a véleménynyilvánítás szabadsága **nem élvez elsőbbséget** a valótlan, a **XXVIII. cikk (2)** bekezdése (és a Be. 1. §-a) szerinti ártatlanság védelméhez, valamint a **VI. cikk (1)** bekezdése szerinti jó hírnév védelméhez képest, így nem lehet becsületelem csorbítására alkalmasak módon **jogi következmények és bizonyítékok nélkül** nagy nyilvánosság előtt, jó hírnevemet sértő módon választási csalás előkészítésével és tiltott kampányfinanszírozással vádolni, ezért az elsőfokú és a jogerős végzések alaptörvényellenesek.

E körben hivatkozom a **3359/2020. (X. 14.) AB végzés** indokolásának [16] bekezdésének utolsó fordulatra, miszerint „A magánélethez, illetve a jó hírnévhez való jog **valóban ütközh** a véleménynyilvánítás szabadságával; ilyen esetekben a bíróságoknak, végző soron az Alkotmánybíróságnak kell a kollíziót feloldania.”

A **3005/2018. (I. 22.) AB határozat** [35] bekezdése („Az ügyvéd jó hírneve a piaci érvényesülés (egzisztencia) meghatározója és így az ügyvédi függetlenség alkotmányos garanciája.”) és az abban hivatkozott 1/2015. (I. 16.) AB határozat mutatis mutandis egy politikus jó hírneve, így választási érvényesülésének meghatározója, hogy nem vesz részt választási csalás előkészítésében és tiltott kampányfinanszírozásban.

A magánvád tárgyát képező jó hírnevem és becsületemet sértő közléseket még közszereplő politikusként sem vagyok köteles tűrni, mert bűncselekmények (ld. **19/2018. számú büntető elvi határozat**) elkövetésével történő vádolás még a véleménynyilvánítás szabadságába sem férnek bele, nem illeti meg annak „védelme”, a büntetőjogi szankciókat alkalmazni kell.

A sérelmezett közlések **nem közügyekben** való megszólalást és **nem közérdekű vitában** kifejtett álláspontot tükröznek, hanem konkrét választási csalás előkészítésével és bűncselekményből származó pénz kampányfinanszírozásra történő felhasználásával vádolt meg, melynek valótlanságát a feljelentett tudattartalma átfogta.

Kiemelem, hogy a **3328/2017. (XII. 8.) AB határozat** [76] bekezdése alapján is az EJB sem tartja az EJEE 10. cikkébe ütközőnek a büntetőjogi szankció arányos alkalmazását [Szima kontra Magyarország, (29723/11), 2012. október 9., 31-32. pontok].

Az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdése szerint „A törvény előtt **mindenki egyenlő.**”, ebből, illetve a tisztességes eljárásból ered az eljárásjogi **fegyveregyenlőség is, amit a Be. 784. § (1) bekezdése nem biztosít.** Álláspontom szerint **indokolatlan, szükségtelen és aránytalan** és az Alaptörvény **XV. cikk** (2) bekezdésébe és **28. cikkébe** ütközik azon **megkülönböztetés**, hogy magánvádlóként felülvizsgálati indítványt nem terjeszthetek elő, mert a Be. 784. § (1) bekezdése kizárólag a magánvádlói eljárási minőségem, mint **egyéb helyzet szerinti különbségtételt tartalmazza**, ami miatt az Alaptörvény **XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésében** elismert **tisztességes jogorvoslati eljáráshoz fűződő** jogomat nem tudom gyakorolni, azaz ezáltal a tisztességes eljárás alkotmányos követelménye is sérült, illetve a tisztességes eljáráshoz való jogom egyéb részjogosítványainak a gyakorlását (felülvizsgálati kérelem benyújtását) is lehetetlenné tették számomra. Ilyen módon pedig - a részjogosítványok korlátozása következtében - a tisztességes eljáráshoz való jogának a gyakorlása egészében vált lehetetlenné (ld. 3384/2018. (XII. 14.) AB határozat [76] bekezdése).

Mint az ismeretes, hogy az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésében foglaltak értelmében „alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a **feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható**”, mint arra a **3/2015. (II. 2.) AB határozat [21] pontja** is rávilágított, hogy a jogalkalmazóknak “[...] Az alapjog-korlátozásnak ez a tesztje mindenekelőtt a jogalkotót kötelezi, ugyanakkor hatáskörükhöz igazodva a jogalkalmazókkal szemben is alkotmányos követelményt fogalmaz meg. E követelményből - az

Alaptörvény 28. cikkére is tekintettel -a bíróságoknak az a kötelezettsége adódik, hogy ha olyan jogszabályt értelmeznek, amely valamely alapjog gyakorlását korlátozza, akkor a jogszabály engedte értelmezési mozgástér keretein belül az érintett alapjog korlátozását kizárólag a szükséges és arányos mértékű beavatkozás szintjére szorítsák."

Nincs semmilyen **tisztességes, megkülönböztetéstől mentes eljárásnak és a józan észnek megfelelő** magyarázat arra, hogy a **kötelező jogi képviselővel eljáró** magánvádlókat elzárja a Be. 784. § (1) bekezdése attól, hogy olyan felülvizsgálati kérelmet tudjanak előterjeszteni, amit érdemben elbírál a Kúria.

A jelenlegi gyakorlat alapján **megyéenként eltérő gyakorlatok** tudtak kialakulni a magánvádlói eljárásokban, mert nincs rá eljárásjogi lehetőség, hogy az adott bírói gyakorlatot a Kúria által megvizsgáltassa az indítványozó. Nincs rá **józan észnek** megfelelő avagy ésszerű válasz, hogy, ha a terhelt benyújthat felülvizsgálati kérelmet, akkor a magánvádló miért ne tehetné meg, ha már egyszer a törvény biztosítja a magánvádló jogintézményét, miért nem biztosítja teljes körűen?

Tekintve, hogy az Alaptörvény biztosítja számomra a **tisztességes jogorvoslati és megkülönböztetéstől mentes** eljáráshoz fűződő jogot, így elfogadhatatlan a jogelvonás, hiszen ez esetben nem csak alapvető jogaim, hanem a büntetőigény érvényesítésének kötelezettsége is sérül.

Nincs ésszerű indoka annak, hogy a Be. preambulumban foglalt tisztességes eljáráshoz való alapvető jog érvényesülését miért nem vette figyelembe a jogalkotó akkor, amikor a Be. 784. § (1) bekezdése szerinti Alaptörvény- és jogszabályellenes rendelkezést megalkotta, amely kimondja, hogy a magánvádló nem terjeszthet elő felülvizsgálati indítványt.

3. Egyéb nyilatkozatok és melléletek

a) Nyilatkozat arról, ha az indítványozó kezdeményezte-e a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

A jogerős végzés végrehajtásának **felfüggesztését nem kértem.**

b) Ügyvédi meghatalmazás eredeti példánya, vagy jogtanácsosi igazolvány másolata, ha az indítványozó jogi képviselővel jár el. (Melléklet)

Már a feljelentésemhez mellékeltem az „Alkotmánybíróság előtti alkotmányjogi panasz eljárásra” is kiterjedő **2021. március 31.** napján kelt **ügyvédi meghatalmazást.**

c) Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról (Melléklet)

Az Abtv. 52. § (5) bekezdése és 68. §-a alapján tájékoztatom a t. Alkotmánybíróságot, hogy az indítványom **nyilvánosságra hozatalához hozzájárulok**.

Kijelentem továbbá, hogy az indítványomban szereplő **adataim** nyilvánosságra hozatalához **nem járulok hozzá**.

d) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata (Mellékletek)

A Pesti Központi Kerületi Bíróság 11.Bpk.50.666/2021/6. számú végzése, valamint a Fővárosi Törvényszék 25.Bpkf.6402/2022/3. számú végzése igazolja (ami az iratanyag részét képezi).

Budapest, 2022. május 30.

Tisztelettel:

indítványozó (magánvádló)
képv.:

dr. Litresits András ügyvéd

(minősített tanúsítványon alapuló fokozott biztonságú elektronikus aláírásom elhelyezve az első oldalon)